

GJØR LITT MED LIVET DITT

5. VEIMERKE → MISJON

DET STORE BILDET

Misjon er større og mer enn misjon. Det er viktig å se misjon som del av noe større. Visst handler misjon om at mennesker skal slutte seg til den kristne tro, at nye folkegrupper skal høre evangeliet om Jesus Kristus. Samtidig er misjon del av et større bilde. Dette større bilde handler om:

- ✓ Hele kosmos i harmoni med Gud.
- ✓ At Gud ved historiens slutt skal være alt i alle. *Og når så alt er underlagt ham, skal også Sönnen selv underordne seg under Gud som har lagt alt under ham, og Gud skal være alt i alle.* 1 Kor 15:28
- ✓ At Guds rike en dag ikke bare skal være nær, men representere hele virkeligheten.

Det er en grunnleggende orden både i naturen og i den menneskelige verden. Gud skapte kosmos og erklærte det for å være såre godt. Denne orden er imidlertid forstyrret og skadet.

I stedet for å overlate verden til sin egen skjeve gang, trer Gud inn i verdens livsstrøm, når han blir menneske i Jesus Kristus. Når han dør og står opp igjen forsones verden med Gud. Verden betyr her ikke bare menneskenes sjeler, det er mye mer vidtrekkende det. Jesu forsoningsverk omfatter hele den skapte verden - ja hele kosmos.

Det er dette store bildet eller lerretet som bibelen spenner ut for oss. Så inviterer han oss til medarbeiderskap:

Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og gav oss forsoningens tjeneste. 2 Kor 5:18

Også Jesus inviterer til samarbeid:

Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg.. Joh 9:4

KOM

I Guds øyne er jeg noe før jeg gjør noe! Før misjon, før de gode gjerningene, før jeg løfter en finger for Gud, ønsker Han at jeg skal kunne hvile i å komme til ham og være! Magnus Malm skriver i "Veivisere" om Peter:

Jesus kaller ham inn i et personlig fellesskap med seg selv. (...) Her, hos Ham som kaller seg "Jeg er den jeg er", finner Peters identitet sitt feste for tid og evighet. Hans selvfølelse og menneskeverd forankres hos Jesus. Før Peter rekker å si et ord eller ta et eneste skritt for Gud, har Gud påbegynt sitt varige og evig pågående verk: å gjøre Peter til et hellig menneske"

Dette er alltid den første bevegelsen vi er kalt til – å søke Gud selv. Det var slik han møtte Peter og de andre som skulle bli hans disipler og nærmeste

venner: Følg meg. Ingen skal trenge å være i tvil om hva Gud har kalt oss til – Han har kalt oss til Kristus.

Og når Jesus etter sin egen død og oppstandelse, og etter Peters svik skal reise Peter opp igjen til nytt mot og ny tjeneste, er det et spørsmål han stiller. Dette spørsmålet som er det viktigste spørsmålet for alt kristent lederskap, all kristen tjeneste og all misjonsvirksomhet - det lyder: Elsker du meg? (Joh 21)

GÅ

Kallet er et kall til Jesus. Sendelsen er at denne Jesus sender meg ut i et oppdrag. Malm skriver:

Kallet er mitt livs store og evige prosjekt, sendelsen er tidsbegrenset. I kallet ligger grunnvollen for min selvfølelse og min verdi som menneske, sendelsen har ikke noe med dette å gjøre. Jeg gir meg ikke til oppgaven. Jeg gir meg til Gud slik at han kan gi meg til oppgaven

Dette konkretiseres i misjonsbefalingen (Matt 28,18-20) og bl.a. i Jesu ord til de skriftlærde:

det som veier mer i loven: rettferdighet, barmhjertighet og troskap.

Matt 23,23

KILDER TIL OG MØNSTER FOR MISJON

Kirkens misjon starter på pinsedag gjennom Peters offentlige tale om Jesu liv, død og oppstandelse. 3000 mennesker, opprinnelig på pilgrimsferd til den hellige by Jerusalem kommer til tro. (Ap.gj. 2,14 ff.). Dette skjedde i forlengelsen av at Den Hellige Ånd ble gitt til disiplene. Dermed kan man si, at Den Hellige Ånd er den egentlige aktør i kirkens misjon.

Ser vi på kirkehistorien, så beskriver den en Gud som handler med mennesker ved sin Hellige Ånd, utrunder dem og setter dem i bevegelse. Ta kristningen av Norge: det er en utbredt oppfatning at kristendommen ble innført i Norge gjennom såkalt "sverdmisjon". Det viser seg imidlertid, at en annen faktor var viktigere: Evangeliet ble brakt til Norge og slo røtter her gjennom mennesker på reise. Fra første stund ble evangeliet gitt videre av mennesker på reise. Blant de som bidro til spredningen av evangeliet til Norge var keltiske munkar. De forlot hjemmet og vandret, eller de seilte, og der de kom i land anla de klostre og forkynte og levde evangeliet.

Videre er Guds kjærlighet et viktig motiv for misjon. Denne kjærligheten søker å trekke mennesker inn til samfunn med Den treene Gud.

For Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. [15] Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og stod opp for dem. 2 Kor 5:14-15

Så enkelt – så grunnleggende!

Enhver tid har sitt eget misjonsmønster. I Kirkemøtets dokument om en misjonerende kirke omtales et slikt mønster for vår tid.

- ✓ misjon er å være sendt av den *treenige* Gud, Skaperen, Forløseren og Helliggjøreren
- ✓ misjon er *hele kirkens* sak, ikke bare et anliggende for særskilte organisasjoner
- ✓ misjon er *alle kristnes* ansvar, ikke bare en sak for yrkesmisjonærer
- ✓ misjon er en sak for *alle kirker*, ikke bare for kirkene i nord og vest
- ✓ misjon er noe kirken *er*, ikke bare noe den gjør gjennom avgrensede aktiviteter
- ✓ misjon har adresse til *hele skaperverket*, den er ikke bare sentrert om mennesket
- ✓ misjon er *diakoni*, ikke bare forkynnelse
- ✓ misjon er å formidle budskapet gjennom *liturgi og ritualer*, ikke bare ved ord
- ✓ *alle* er mottagere av misjon, ikke bare ”de ufrelste”
- ✓ misjon er at evangeliet møter og blir en del av kulturen (*inkulturasjon*), ikke å gi videre en fremmed kulturell pakke.

INTET ANNET NAVN

Bibelen gjør det klart, at døren til frelse i kristen mening åpnes gjennom tro og dåp. Jesus er *veien, sannheten og livet – ingen kommer til Faderen uten ved ham*. Joh 14,6

P.d.a.s.: Er det mulig for oss å vite, hva som skjer med dem, som ikke har hørt evangeliet? På Kirkenes Verdensråds møte i San Antonio i 1989 sa man følgende om dette:

”Vi kan ikke vise til noen annen vei til frelse enn Jesus Kristus. Samtidig kan vi ikke begrense Guds frelsende makt... Denne spenningen vil vi ikke forsøke å løse”.

Kirkenes Verdensråds erklæring i San Antonio i 1989

I Det Nye Testamente finner vi tekster om *Jesus som den eksklusive* parallelt med tekster om *Jesus som den universale*:

- ✓ P.d.e.s: Der er ikke frelse i noe annet navn, Jesus er veien, sandheten og livet, og det er bare en *mellommann*, Jesus Kristus
- ✓ P.d.a.s.: Kristus er alles Herre, evangeliet er for alle mennesker. Gud elsker *verden* og sender *sin enbårne sønn* som *verdens* frelser. Gud forlikte *verden* i Kristus. Gud ønsker, at *alle* skal bli frelst og nå til sannhetens erkjennelse og gav seg selv som løsepenge for *mange*.

I teologien skjelner man a.o.t. mellom Guds *åpenbaring som Skaper* og hans *Frelsesåpenbaring*. Et slikt utgangspunkt vil gi grunnlag for et nyansert syn på mennesker av annen tro:

- ✓ Et positivt syn på deres ekte søken etter sannhet og en erkjennelse av at alle mennesker er skapt i Guds bilde. Videre en anerkjennelse av alt som er sant, alt som er edelt, rett og rent, alt som er verd å elske og akte, all god gjerning – uavhengig av tro.

- ✓ Samtidig å fastslå, at denne søken, også er oppblandet med menneskelig løgn og synd. Dette leder oss til å mistolke Gud. Bare evangeliet vil i sannhet vise oss, hvem vi er.

http://www.areopagos.org/En_misjonerende_kirk.97.0.html

<http://www.damaris.org>

<http://www.damaris.no>

Jon Andreas Lauvland